

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2115/2022
10.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Хорват, адвокат из ..., против туженог ЈП "Електропривреда Србије", Огранак Нови Сад, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4469/2018 од 23.03.2021. године, у седници одржаној 10.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4469/2018 од 23.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Новом Саду Гж 4469/2018 од 23.03.2021. године и пресуда Основног суда у Новом Саду П 2209/2018 од 20.09.2018. године, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ..., да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа због противзаконите наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо-центра исплати укупно 5.814,97 динара за период од 21.09.2014. године закључено са априлом 2018. године, са законском затезном каматом од доспелости појединачних месечних износа до исплате, као и захтев тужиоца да му тужени накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.160,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 29.898,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2209/2018 од 20.09.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да му на име стицања без основа због противзаконите наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо-центра исплати 5.814,97 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, за период од 21.09.2014. године закључно са априлом 2018. године. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.160,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4469/2018 од 23.03.2021. године ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац са туженим има заснован претплатнички однос као потрошач електричне енергије из категорије домаћинства, за стан у Новом Саду, по ком основу му је тужени испостављао рачуне у оквиру којих је поред утрошене електричне енергије и осталих накнада тарифирао и тзв. „трошак гарантованог снабдевача“. Тужилац је у овој парници тражио да му тужени на име стицања без основа због противзаконите наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо-центра исплати 5.814,97 динара за период од 21.09.2014. године закључно са априлом 2018. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови закључују да тужилац основано потражује досуђени износ на име стицања без основа за тражени период, јер је тужени у оквиру издатог рачуна, поред утрошене електричне енергије и осталих накнада, тарифирао и тзв. "трошак гарантованог снабдевача" у коме су садржани трошкови издавања, слања рачуна и инфо-центра, а које је био дужан да бесплатно обезбеди потрошачу, у смислу члана 195. став 1. тачка 8. Закона о енергетици и члана 12. став 1. Закона о заштити потрошача.

Основано се ревизијом тужене указује да је правно становиште нижестепених судова засновано на погрешној примени материјалног права.

Наиме, питање утврђивања јединствене цене електричне енергије, почев од надлежности органа или тела која о томе одлучују, поступак, начин обрачуна, тарифе и друго, па све до њене наплате на основу издатог рачуна кориснику, регулисано је законом и подзаконским актима из области енергетике.

Према одредбама Закона о енергетици ("Службени гласник РС" бр. 145/2014, 95/18 - др.закон и 40/2021), гарантовано снабдевање је јавна услуга којом се осигурава право домаћинства и малих купаца на снабдевање електричном енергијом прописаних

карактеристика на територији Републике Србије по разумним, јасно упоредивим, транспарентним и недискриминаторним ценама, а купац из категорије домаћинства је крајњи купац који купује електричну енергију или природни гас за потрошњу свог домаћинства и за заједничку потрошњу домаћинства, искључујући обављање комерцијалних или професионалних делатности (члан 2. став 1. тачка 11. и 33.). Агенција за енергетику Републике Србије је једино регулаторно тело за област енергетике, основано у циљу унапређивања и усмеравања развоја тржишта електричне енергије и природног гаса на принципима недискриминације и ефикасне конкуренције, стварање стабилног регулаторног оквира, као и за обављање других послова утврђених овим законом, самосталан је правни субјект и независно од органа извршне власти у обављању својих послова, као и од других државних органа и организација, правних и физичких лица која се баве енергетским делатностима, независно доноси одлуке, самостално располаже финансијским средствима одобреним финансијским планом и обезбеђује стручне капацитете неопходне за обављање законом утврђених послова (члан 38. став 1. и 2.); доноси методологије, између осталог и за одређивање цене електричне енергије за гарантовано снабдевање у складу са овим законом (члан 50. став 1. тачка 5); да су цене енергије, енергената и услуга које пружају енергетски субјекти у обављању енергетске делатности слободне, осим уколико је другачије уређено овим законом, те да поред таксативно наведених, могу бити регулисане и цене електричне енергије за гарантовано снабдевање (члан 88. став 1. и 3.); да се регулисане цене из претходне законске одредбе одређују на основу методологије које доноси Агенција (члан 90. став 1.).

Одлуком о регулисаној цени електричне енергије за снабдевање домаћинстава и малих купаца на територији Републике Србије, донетом уз сагласност Агенције за енергетику Републике Србије, утврђена је регулисана цена електричне енергије за снабдевање домаћинстава и малих купаца на територији РС, а која садржи и елемент „трошак јавног снабдевача“. Методологије за одређивање цене електричне енергије за гарантовано снабдевање доноси Агенција у складу са законом. Одредбом члана VII 4 Методологије за одређивање цене електричне енергије за јавно снабдевање, прописано је да се за тарифни елемент „место испоруке“ утврђује тарифа „трошак гарантованог снабдевача“, а Методологијом није одређено шта обухвата тај трошак, већ само износ који се наплаћује у истом месечном износу за свако место испоруке, односно бројило.

Како из наведених материјално-правних одредаба произлази да је "трошак гарантованог снабдевача", саставни део цене електричне енергије утврђене у складу са законом и важећом Методологијом за одређивање цене електричне енергије за гарантовано снабдевање, а не трошак који се посебно зарачунава и наплаћује купцу електричне енергије мимо утврђене цене електричне енергије, то су побијане нижестепене пресуде преиначене, и тужбени захтев тужиоца одбијен.

Туженом, који је успео у поступку по ревизији, на основу чл. 153. став 1, 154, 163. став 2. и 165. став 2. припадају опредељени трошкови поступка од укупно 29.898,00 динара и то: за састав ревизије од стране адвоката 18.000,00 динара, таксе на ревизију 4.759,00 и одлуку по ревизији 7.139,00, све по важећој АТ и ТТ.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић